

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นับว่ามีบทบาทสำคัญต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากรภายในประเทศ ซึ่งมีรูปแบบที่แตกต่างกันไป เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล ตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลและรูปแบบพิเศษ เช่น พัทยา และกรุงเทพมหานคร ซึ่งล้วนแต่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารการพัฒนาและให้การบริการสาธารณะตามที่กฎหมายกำหนด องค์กรดังกล่าวมีสถานะเป็นนิติบุคคล เพื่อความคล่องตัวในการบริหารงานท้องถิ่นแต่อย่างไรก็ตามที่องค์กรดังกล่าวจะขับเคลื่อนได้ก็ยังมีอีกหลายปัจจัย ในที่นี้จะขอนำรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และมีจำนวนมากแห่งในประเทศในขณะนี้ ก็คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่นมีพื้นที่รับผิดชอบในเขตตำบลที่ไม่อยู่ในเขตเทศบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น มีรายได้จากทรัพย์สิน สาธารณูปโภค กิจกรรมเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าปรับตามที่จะมีกฎหมายกำหนดไว้ เงินและทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้ รายได้อื่นตามที่รัฐบาลจัดสรรให้ เงินอุดหนุนจากรัฐบาล รายได้อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียม รวมถึงผลประโยชน์อันเกิดจากการฆ่าสัตว์ ทั้งนี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดเมื่อได้มีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น (กระทรวงมหาดไทย. 2539 : 295)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดไว้ว่ารัฐจะต้องให้ความอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองการบริหารงานส่วนบุคคล การเงิน การคลัง และมีอำนาจของตนเองโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่น จึงได้ถือว่าการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการปกครองที่ราชการบริหารส่วนกลางได้กระจายอำนาจให้แก่การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีองค์กรที่มีสิทธิตามกฎหมาย มีพื้นที่และประชากรเป็นของตนเอง และประการสำคัญขององค์กรดังกล่าวจะต้องมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม การมอบอำนาจจาก

ส่วนกลางมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของการปกครองในระบบประชาธิปไตยไม่ว่าจะเป็นการเสนอปัญหาการตัดสินใจ การตรวจสอบการทำงานและร่วมรับบริการสาธารณะต่าง ๆ

ผลจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ทำให้เกิดการปฏิบัติรูประบบราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 (1 ตุลาคม 2545) เพื่อให้การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐจะต้องอุดหนุนงบประมาณให้ได้อย่างละสามสิบห้าของรายได้ของรัฐภายในปี พ.ศ. 2549 ตามที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญทำให้เกิดถ่ายโอนภารกิจงบประมาณ และบุคลากร ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2542 ซึ่งได้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจงบประมาณบุคลากรตามมาทั้ง 7 ด้าน คือด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการและ สนับสนุนการปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการโดยยึดหลักการแนวทางการดำเนินการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นนั้น โดยยึดหลักคือ โอนงาน โอนเงิน และโอนบุคลากรไปด้วย ในส่วนของการถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นตามหลักสอดคล้องกับภาระหน้าที่และความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การถ่ายโอนยึดหลักความจูงใจลดตัวความก้าวหน้าในสายงานอาชีพพร้อมทั้งสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่ได้รับจะต้องไม่ต่ำกว่าเดิมตามที่ได้รับอยู่ก่อนนี้รวมทั้งระบบคุณธรรม ความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการบริหารงานบุคคลของภาครัฐ โดยในขั้นต้นรัฐจะเป็นผู้รับภาระในการจ่ายหมวดอัตราเงินเดือนและสวัสดิการอื่นๆ เพื่อแบ่งเบาภาระด้านงบประมาณของท้องถิ่นเป็นระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2546 – พ.ศ. 2551) และพร้อมขยายฐานการเก็บภาษีต่างๆ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับท้องถิ่น ตามที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้ได้อย่างละสามสิบห้าของรายได้ของรัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 ผลของการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 ได้มีการดำเนินการถ่ายโอนบุคลากร มีบุคลากรที่ถ่ายโอนไปตามภารกิจ ในด้าน โครงสร้างพื้นฐานและงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต จาก 5 ส่วนราชการ คือ การเร่งรัดพัฒนาชนบท กรมโยธาธิการ กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กรมทรัพยากรธรณี และกรมประชาสัมพันธ์

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่ใช้ในปัจจุบันได้ มีบทบัญญัติเรื่องการปกครองท้องถิ่นไว้หลายมาตรา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในหมวดที่ 5 แนวนโยบายแห่งรัฐมาตรา 78 และ 80 และหมวดที่ 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 281-290 โดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้มุ่งการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่นและการแก้ไขปัญหาให้แก่ท้องถิ่นโดยประชาชนในท้องถิ่นเอง อาทิ เช่น มาตรา 281 บัญญัติว่า รัฐจะต้องเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลัก

แห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และ มาตรา 282 ที่บัญญัติให้รัฐสามารถกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เพียงเท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติเท่านั้น เป็นต้น การที่เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้พยายามให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองได้และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายในการปกครอง การบริหารงาน การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังถือเสมือนว่ารัฐธรรมนูญได้พยายามได้มีการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นมีลักษณะเป็นการคลายอำนาจจากส่วนกลางมิได้รวมอยู่จุดเดียวซึ่งพิจารณาในด้านการเมืองการปกครองแล้ว จะเห็นได้ว่าการกระจายอำนาจนั้นเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจเห็นนโยบายของรัฐบาลจากส่วนกลางโดยจะเปิดโอกาสให้หน่วยงานทุกระดับภูมิภาคหรือระดับท้องถิ่นสามารถพิจารณาตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญ ๆ ของท้องถิ่นได้เองแต่เนื่องจากในสภาพปัจจุบันรัฐบาลกลางยังคงมีการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลกลางไปสู่ท้องถิ่นซึ่งได้ดำเนินไปพร้อมกับอำนาจในการควบคุมจัดการ ส่งผลทำให้ท้องถิ่นขาดความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ดังที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงพึ่งพางบประมาณ จากรัฐบาลและไม่สามารถหารายได้มาจุนเจือการดำเนินงานของตนได้อย่างเพียงพอแล้ว ก็ยังไม่สามารถให้การปกครองส่วนท้องถิ่น อันเป็นรูปแบบการปกครองที่เกิดจากการกระจายอำนาจปกครองส่วนกลางไปสู่ส่วนท้องถิ่น เพื่อวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเรียนรู้และดำเนินการต่าง ๆ ในการปกครองท้องถิ่นเพื่อสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง โดยเป็นการแบ่งเบาภาระให้รัฐบาลในการที่จะปฏิบัติภารกิจบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับประชาชนในเขตพื้นที่นั้น ๆ ให้สัมฤทธิ์ผลได้

ความเข้มแข็งและการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประการสำคัญส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากโครงสร้างภายในขององค์กรปกครองท้องถิ่นเอง โดยดำเนินการบริหารการปกครอง และให้การบริการประชาชน ได้อย่างที่ตนเองคิดตั้งใจหรือตามใจที่ประชาชนในท้องถิ่นเรียกร้องต้องการ รูปแบบและที่มาของฝ่ายบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเป็นประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญและน่าสนใจ ทั้งนี้เหตุผลเป็นเพราะว่าประเทศไทยได้มีการแก้ไขกฎหมายท้องถิ่นหลายฉบับ เพื่อเปลี่ยนแปลงรูปแบบและที่มาของฝ่ายบริหารท้องถิ่นจากเดิมที่มาจากพรรคการเมืองสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือการเลือกตั้งทางอ้อมเปลี่ยนมาเป็นเลือกตั้งของประชาชน โดยตรงด้วยความคาดหวังว่าการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว จะทำให้ท้องถิ่นไทยมีเสถียรภาพและความเข้มแข็งมากขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคก (อบต.) สิงห์โคก เดิมเป็นสภาตำบลได้ยกฐานะ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีนโยบาย มุ่งเน้นพัฒนาปรับปรุงทิศทางการทำงาน เน้นการบริการให้แก่ประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น ด้วยความพยายามและความมุ่งมั่นที่จะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคกเป็นตำบลที่น่าอยู่ อาศัย กล่าวคือ มีการบริหารจัดการงานด้านต่าง ๆ ของอบต. สิงห์โคก ให้มีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ไม่น่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพ

ชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยด้านการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการบริหารจัดการและสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการ อบต.สิงห์โลก มีความพยายามในการจัดเก็บภาษี การบริการสาธารณะ แต่ก็ยังมีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการบริการด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ของ อบต.สิงห์โลก อยู่เช่นการลักตัดไม้ทำลายทำลายป่าในเขตพื้นที่สาธารณะ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนนหนทางเป็นหลุมเป็นบ่อการจราจรไม่สะดวก

ดังนั้น ในฐานะที่ผู้ศึกษาเป็นพนักงานของอบต.สิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของ อบต.สิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

คำถามการศึกษา

1. ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของ อบต.สิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับใด
2. ประชาชนที่อาศัยหมู่บ้านแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของ อบต.สิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกันหรือไม่
3. ข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานของ อบต.สิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของ อบต.สิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของ อบต.สิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามหมู่บ้านที่อยู่อาศัย
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานของ อบต.สิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการศึกษา

ประชาชนที่อาศัยหมู่บ้านต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของ อบต.สิงห์โลก อำเภอกะชังศรีสะเกษ จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตการปกครองของ อบต.สิงห์โลก อำเภอกะชังศรีสะเกษ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 1,694 ครัวเรือน (ข้อมูลจากบัญชีการเลือกตั้งท้องถิ่น อบต.สิงห์โลก. 2556 : 19)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ อบต.สิงห์โลก อำเภอกะชังศรีสะเกษ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 324 ครัวเรือน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane. 1973 : 75)

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ หมู่บ้านที่อยู่อาศัย

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การดำเนินงานของ อบต.สิงห์โลก อำเภอกะชังศรีสะเกษ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 ได้แก่

2.2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.2.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

2.2.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

2.2.4 ด้านการลงทุน พานิชยกรรม และการท่องเที่ยว

2.2.5 ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6 ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.2.7 ด้านการบริหารจัดการและสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของ อบต.สิงห์โลกอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกออกเป็น 7 ด้าน ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 ดังนี้

- 3.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 3.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- 3.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- 3.4 ด้านการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
- 3.5 ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3.6 ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 3.7 ด้านการบริหารจัดการและสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการ

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีทั้งหมด 13 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านสิงห์โลก หมู่ที่ 2 บ้านเหล่างาม หมู่ที่ 3 บ้านดงมัน หมู่ที่ 4 บ้านหนองตาด หมู่ที่ 5 บ้านจานทุ่ง หมู่ที่ 6 บ้านหนองไผ่ หมู่ที่ 7 บ้านจี้เหล็กซ้าย หมู่ที่ 8 บ้านคอนแดง หมู่ที่ 9 บ้านโนนสังข์ หมู่ที่ 10 บ้านสิงห์โลก หมู่ที่ 11 บ้านจี้เหล็กซ้าย หมู่ที่ 12 บ้านหัวหนอง หมู่ที่ 13 บ้านดงมัน

5. ขอบเขตด้านระยะเวลาการศึกษา

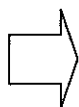
ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษานี้ เริ่มตั้งแต่ เดือน กุมภาพันธ์ 2557 ถึง พฤศจิกายน 2557

กรอบแนวคิดการศึกษา

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ข้อมูลทั่วไป
หมู่บ้านที่อาศัย

ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของ อบต. สิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

1. ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
4. ด้านการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ด้านการบริหารจัดการและสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการ

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของ อบต.สิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ดเพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน ผู้ศึกษาขอนิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความคิด ความรู้สึก หรือทัศนคติ รวมถึงการแสดงออกของประชาชนต่อผลการดำเนินงานของ อบต.สิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามแนวทางการพัฒนา ชีววิถี โดยการสอบถามตามความคิดเห็นของประชาชนในเขต อบต.สิงห์โลก

2. **ประชาชน** หมายถึง หัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และมีสิทธิ์เลือกตั้งตามทะเบียนท้องถิ่นในเขต อบต.สิงห์โลก ครัวเรือนละ 1 คน (หัวหน้าครอบครัวตามทะเบียนบ้านหรือตัวแทน) ที่อยู่ในเขตการปกครองของ อบต.สิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

3. **อบต.สิงห์โลก** หมายถึง หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบ

การบริหารงานในตำแหน่งแทนประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 นับตั้งแต่พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538 ทำให้มีการปรับฐานะการบริหารงานในระดับตำบลโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของสภาตำบลทั่วประเทศออกเป็นสองรูปแบบ คือสภาตำบลได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีหน้าที่จัดให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2496 ตั้งอยู่ หมู่ที่ 1 มี 13 หมู่บ้าน ตำบลสิงห์โลก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

4. การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติงานตามหน้าที่ของ อบต.สิงห์โลก ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และตามแนวทางการพัฒนา ชีวีตโดยการสอบถามตามความคิดเห็นของประชาชนในเขต อบต.สิงห์โลก แบ่งออกเป็น 7 ด้าน ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 ได้แก่

4.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง อบต.สิงห์โลก จัดให้มีการก่อสร้างถนน เชื่อมต่อกันระหว่างหมู่บ้านและตำบล การปรับปรุงซ่อมแซมถนนที่ชำรุดเสียหาย การจัดให้มีไฟฟ้า สาธารณะติดตั้งตามถนนในหมู่บ้าน การขยายและติดตั้งไฟฟ้าให้ครอบคลุมพื้นที่ชุมชน การจัด โทรศัพท์สาธารณะให้เพียงพอ และการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านและแจกจ่ายอย่างทั่วถึง

4.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต หมายถึง อบต.สิงห์โลก จัดให้มีการจัดอบรม เพื่อให้ความรู้ด้านการดูแลสุขภาพและส่งเสริมการออกกำลังกายให้แก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ การให้คำปรึกษาอบรมให้ความรู้และแก้ไขปัญหาเสพติด การส่งเสริมให้เข้าถึงแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับ สิทธิประโยชน์ต่างๆ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4.3 ด้านจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย หมายถึง อบต. สิงห์โลก จัดให้มีการฝึกการอบรมการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในชุมชนและสนับสนุนการ ป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยภายในชุมชน

4.4 ด้านการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว หมายถึง อบต.สิงห์โลก จัดให้ มีการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่สำคัญภายในชุมชน และปรับปรุงตลาดสดให้มีความ สะอาดปลอดภัยและถูกสุขอนามัย จัดให้มีการเกษตรศูนย์จำหน่ายสินค้าภายในชุมชนสนับสนุน งบประมาณในการประกอบอาชีพให้แก่ กลุ่มอาชีพทุกกลุ่มภายในชุมชน

4.5 ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง อบต.สิงห์โลก จัดให้มีการส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมกิจกรรมการปลูกป่าและรักษา แหล่งน้ำ การกำหนดขอบเขตพื้นที่ป่าชุมชนเพื่อประโยชน์ส่วนรวมการรณรงค์ให้มีการรักษาความ สะอาดที่สาธารณะต่างๆ และจัดซื้ออุปกรณ์ในการเก็บขยะและสิ่งปฏิกูลในชุมชนอย่างเพียงพอ

4.6 ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง
 อบต.สิงห์โคก จัดให้มีการส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
 การส่งเสริมกิจกรรมการให้ประชาชนรู้จักคุณค่า วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 การถ่ายทอดจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

4.7 ด้านการบริหารจัดการและสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการ หมายถึง
 อบต.สิงห์โคก จัดให้มีการสนับสนุนโครงการของรัฐบาลที่เข้ามาพัฒนาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับด้าน
 การบริหารการจัดการและสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการ ได้แก่ประสานความร่วมมือ
 ขอรับงบประมาณจากหน่วยงานอื่นมาเสริมอยู่เสมอ

ประโยชน์การศึกษา

ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนต่อ
 การดำเนินงานของ อบต.สิงห์โคก อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อที่จะนำไปใช้ในการวาง
 แผนการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสิงห์โคกมิให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและ
 ตอบสนองความต้องการของประชาชนอีกด้วย